

Царь и Папа по томъ изволиха,

И со много народа пойдоха
Да посѣтатъ домъ Евфиміана,

Кой излезна самъ на срѣща нѣхна

Со вси свои слуги и домашни,

Со кандилы и свѣщы прекрасны.

Но съпрѣга егѡ Яглаида

Когà матѣжь виде оу палата,

Пытѣваше коѡ е причина.

И рече ей еди́на рабина:

„Царь и Папа и всичко сщѣнство,

„Собрахасе съ народа множество,

Да оу домъ тражатъ человекъ,

„По гласъ който бѣха чули въ црква.“

Яглаида на дѣло глѣдаше,

И много се на това чѣдеше.

И невѣста и она стоѣше,

И на царскій приходъ се дивеше:

И дѣмаше: „Що е това дѣло,

„Да се толко народа собрао!“

Царь и Папа по това влезнаха

Въ домъ, и съ князи палатны що бѣха:

И равъ оный що оуставленъ бѣше

На Ялезий да слугѣва, рече:

„Господине! (на Евфиміана,)

„Имамъ да ти речемъ вещь еди́на,